

Davul ve zurnaclar, Kırkpınar Yağlı Güreş Festivali'nin en önemli unsurlarıdır. Bu kişiler enstrümanlarını çalmayı usta-çırak ilişkisi içinde öğrenmektedirler. Festival boyunca davulcu ve zurnacıdan oluşan ekip sürekli müzik yapar. Davul-zurna ekisi de diğerleri gibi Festivalde geleneksel yarışmaları ile katılır. Kırkpınar müzigi olan "güreş havaları" sadece bu festivalde yağlı güreşlerin özel atmosferi için çalınır. Ezgi, güreşin canlılığıyla doğru orantılı olarak müzisyenlerin ana bir müzik teması üzerinde varyasyonlarıyla gösteriyi dönüştürür. Güreşin müziğinde, (12/4'lük) güreş havası ve (24/8)



Kırkpınar güreşlerini diğer güreşlerinden ayrıran pehlivanın yarışarak güreşe yöneyi olmasıdır. Yağsız Kırkpınar düşünülmez. Yağlı güreşte rakibi tutmak ve kavramak için dahada fazla güç sarf etmek gerekir. Dolayısıyla Yağlı güreşte başlica unsur kaba kuvvet olmakla beraber ustalık ve motivasyon önemli unsurlar olarak ön plana çıkar. Kırkpınar'da pehlivanın yarışlarma işi ya ya veren **Yağcılar** aracılığıyla yapılır.

Yağlı güreşleştirmesinde, kızgın güneş altında göz-
lere yağ kaçması, pehliyanlar için zor bir durum-
dur. Çünkü gözleri yanan pehliyanlar, güreş
devam edemezler. İşte bu sırada alan çevresin-
de bekleyen **"Bezciiler"**, güreşçilerin imdadına
yetişirler. Bunun için de bezlediren bez istenir.
Önce tülbentlerden almak için de yine güreş-
mekle olduğu rakibin zini gerekir. Aksi yapıldığı
takdirde bez alarak gözünü silmekle olan bir güreş-
çiye rakibi dalıp yere indirebilir. Hatta gücü yetiyorsa
yenilebilir ki bu galibiyet geçerlidir.



Er Meydanında güreşecek pehlivanlar Er Meydanında konulan yağ kazanları etrafında toplanarak enderleri veya birbirlerine yardım ederek yağlar. Yağlanma'nın bir usulü bulunmaktadır, elisi güzel yağıspate. Önce sağ elle sol omuza, göğse, sol kola ve kispete yağ sürülür. Sonra sol ile sağ omuza, göğse ve sağ kol ve kispete yağ sürülür. Bundan sonra pehlivanın birbirlerine yardım ederek, sırtlarını yağlarlar. Güreş esnasında yağlanma ihtiyacı hissedene pehlivan rakibinden yardım etmeden izin alarak yağlanma ihtiyacı gider.



mada yardımlaşır, birbirlerinin sırtına yağ dökerek. Yunan bunada bir de meydanada iplik ekenlerinde olduğu halde dolayan yağcılar vardır. Çayıra-çimene düşüp vucutlarındaki yağları silinen pehlivanlar, güreşe ara verip meydanada dolayan yağcılardan yağ isteyip dökümlü. Ancak bu hadise rakibin izni olmadık takdirde gerçekleşemez. Rakibinin yağlanma niyeti ile dinlendirilgen sezen bir pehlivan, arkadaşının kispetinın kasnağının çekerek onu güreşe davet etme hakkı vardır.



Kırkpınar Yağlı Güreşleri ile ilgili Sarayıcı Er meydanında yapılan hazırlıklardan biride, pehlivan soyunma odalarının yanına konulan büyük yağ kazanlarıdır. Karışılması olan yağ-reçşerler önce bu kazanın başına giderek yağın-ön döktüğü yağ ile yağlanırlar. Buradaki yağlan- usulü de bütün spor dallarına örnek teşkil ek şekilde olur. Çoğu zaman birbirleriyle eşleş- ekine, ödüllerin en önde gelen isimleri yağlan- ır. Çayır-çimene düşüp vücutlarınıdaki yağlan- ır. Çayır-çimene düşüp vücutlarınıdaki yağlan-

şey, Güreşe tutulmadan önce pehlivanların kolları birbirine ve uyluklarına vurarak ve hafifçe çarparak yaptıkları gösteri" olarak açıklanmaktadır.

Pehlivanlar meydana çıktıldıkları sonra aynı zamanda kibleye doğru dizilirler. Çarpışır salavat okumaya başlar. Çarpışır **"Hep birlikte diyelim aslanlara maşallah"** dedikten sonra pehlivanlar "çıkış" yapar. Daha sonra pehlivan üç adım geri, üç adım ileri attıktan sonra sağ dizini üzerine çekerek sağ elini toprağa dokundurur üç defa dizine, dördüncü kez başına dokundurur. Bundan sonra pehlivan kışpetlerine vurarak güreşe başlar.

[illegible]

öz ve müziği eğitimci, şair, yazar Beyazıt Sansı'nın yazarak bestelediği ve 9 kıtadan oluşan **"Kırkpınar Marşı"**, 02.06.2004 tarihinde yapılan Belediye Meclis Toplantısı'nda Kırkpınar Yağlı Güreşleri'nin resmi marşı olarak kabul edilmiştir.

**BÜYÜK EFSANEYİ GÖRÜR GİBİYİM
TARİH DEHLİZİNDE YÜRÜR GİBİYİM
EYVAH! HEYECANDAN ÖLÜR GİBİYİM
EDİRNE KIRKPINAR ER MEYDANINDA**

YIL BİN ÜÇ YÜZ ALTMİŞ BİR, RUM ELİNE GEÇİLİR
KIRKPINAR'IN SUYUNDAN KANA KANA İÇİLİR
TÜRK'ÜN BAŞPEHLİVANI BU ÇAYIRDA SEÇİLİR
EDİRNE KIRKPINAR ER MEYDANINDA

İrşinpa'da ilk kemer uygulaması, Kurtidereli Mehmet Pehlivan'ın vefatı üzerine, 1939 yılında Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü'nün baspehlivanlığı kazanacak olan güreşçiyi bir sene kalmak üzere "Kurtidereli kemer" uygulaması ile başlatılmıştır. Kemerin halkalarla zincirleri aslı on altı çizgi madalya mevcut olup bunlara her sene kazanan baspehlivanın adı yazılacaktır. Bu kemer onerisi senesi sonra en az üç defa ismini yazdırılabilecek muvaffak olan baspehlivana hediye edilme kararıylaştırılmıştır. Bu kemer 1939, 1940 ve 1941 yıllarında baspehlivan olan Tekirdağlı Hüseyin Akkaya

elenenleri taşıdıkları Kırkpınar Yağlı Güreğinin en büyük ödüllü olan Altın Kemerı uygulamaya koymak istedi. İlk defa 1960 yılında Edebiyat ve Tarih bilimleri dallarında hazırlanan ve uygulamaya koymaya başladılar. Altın Kemer bir belirlenmiş güreşçi ya da güreşçi takımına verilir. Kırkpınar Yağlı Güreşi Festivali için ödül hazırlanmıştır. 22 ayrı altından oluş, yaklaşık 1.400 gr ağırlığındadır. İlk yarıştı üste Türkiye'nin Başpehlivanlığı unvanını alan Başpehlivan Edebiyat ve Beden Eğitimi dallarında orta ve küçük yaşlarda yaklaşık 1.400 gr ağırlığındaki altın kemerin sahibi olmaktadır. Altın Kemer ilk defa 1960 yılı başpehlivanı İbrahim Karabacak'a takılmıştır. Bugüne kadar Altın Kemer 1966, 1967 ve 1968 yılları başpehlivanı Ördül Mustafa Bı. 1976, 1977, 1978 yılları başpehlivanı Karamürseli Aydın Demir, 1982, 1983, 1984 yılları başpehlivanı Denizli Hüsien Çokal sahip olmuştur. Başpehlivan Ahmet Taşı da 1990, 1991, 1992 ile 1996, 1997 yılları arasında üste üç yıl başpehlivan olduğundan dolayı Altın Kemer i altı defa sahip olma başarısını göstermiştir.



şpet sözcüğü, Arapça "**kisvet**" kelimesinden
elmekte olup belden aşağı giyilen giysi
anlamına gelmektedir. Yağlı güreşe çıkan her
ehlının güreş malzemesinin başında
Kispet gelir. Manda, dana, malak, keçi, sığır
bi hayvanların derisinden yapılan, bel kısmı
ört parmak ge-nişliğinde ve kalın olan bir alt
yisidir.

Kispet, kasnak, hazne, arka, oyluk, paça, şiraze,
yna bölümlerinden oluşmaktadır.

sanatları alanında yaratıcılık önemli bir sim-

Yasayanlar denilenden yapılan, becerilerde zihne altın kadar kıymetli bir kaynağı, dar paçalı kuyafetlerle estiveyi beşeriyatı tarafından elden çıkararak gıylen bu uzan, az sayıda üstanın el sanatları ve işçilikleri ile gerçekleştirildi. Kışpet yapımda derin bir bilgi ve beceriyi sahneleyen İrfan Şahin, 2012 yılında gerçekleştirilen 100. Türkiye Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından "**Yasayan İnsan Hazinesi**" ilan edilmiştir.

Elemanekel ile sanatlarımız içinde yer alan kışpet ve kışpet üstalanı yığıl güreşlerin çoğunu emeli bir boyutuyla oluşturmaktadır. Türkiye'nin meslek kışpet üstalanı arasında en eski olanı Nazif Usta'dır. Onlardan sonra Yeşil Hafız, Mehşur Mehmet Usta, Balıkesirli Edebi Yaşarlar ve çağdaş Bigalı İrfan Şahin, İrfan Usta, Bigalı Mehmet Derse ve Samsunlu Uğur Derse yer almaktadır.



embil, sadece kışpet taşımak için kamaştan ve tel bir tezgâhta el ile yapılan çanta biçimli elenekmiş bir el sanatı ürünüdür. Farsça bir kelimedir. “**Küçük Sepet**” anlamına gelmektedir. Güreş terimolojisinde “**kındıra veya saz**” ya da bu bitkilerinin pehlivanların kışpetlerini taşımak ve muhafaza etmek için kullandığı **çanta**” demektir. Zembilcilerin piri, zembil örüp emek ile geçinen Hz. Süleyman’dır.

KIRMIZI DİN



um ile Kırkpınar Yağlı Güreşlerine davet etmektedir.
ent esnafıda davul-zurna eşliğinde ziyaret edilerek kırmızı dipli mum ile Kırkpınar Yağlı
Güreşlerine davet edilmektedir.

ulusal kitleleri yönlendirmek için Türkiye'de ilk kez Türkiye Kur'an Yürüşü ve diğer etkinlikler, sosyal-kültürel, ekonomik, spor, folklorik ve benzeri yönleri ile araştırmak, Türkiye Kur'an Yürüşü ile ilgili her türlü bilgi, belge ve objeleri toplama derlecek uluslararası standartlara erişim, sergileme ve faaliyetleri yürütmek amacıyla Edirne'de kurulmuş "Edirne Kültür ve Sosyal İşleri Müdürlüğü bünyesinde Türkiye Kur'an Yürüşü ile ilgili belge ve dokümanların toplanması, muhafazası, yayılması, Edirne'de 2015 yılı 24 Aralık tarihinde düzenlenen işi kararlaştırılmış. Aynı gün yapılan toplantıda da, bu işlemin yürütülmesi kabul edilmiştir.

Edirne Kur'an Yürüşü kapsamında sonra yapılan çalışmalar ile Türkiye Kur'an Yürüşü Festivali ile ilgili tüm yazılı, sözlü ve resmi, belge, belge ve dokümanları toplanarak sayısalallaştırma çalışmaları başlatılmıştır.

Edirne Kur'an Yürüşü veritabanında toplanmış ve www.edirnekuranyurusu.org adresinde yayımlanmış ve İngilizce olarak kim dünyaya ulaşmaya çalışılmıştır. Çalışmalar halen sürdürülmektedir.



KIRKPINAR
YAĞLI GÜREŞLERİ
FESTİVALİ
www.edirnekirkpinar.com

KIRKPINAR YAĞLI GÜREŞLERİ FESTİVALİ TARİHİ

“Kırkpınar Yağlı Güreşleri Festivali”, dünyanın en eski geleneksel spor faaliyetlerinden biridir. Anadolu’da düzenlenen ve Türkiye’nin 2008 yılında ilk defa katıldığı “Avrupa’lı Seçkin Destanlarıyla Ödüllünü” kazanan Kırkpınar Yağlı Güreşleri Festivali, 16 Kasım 2010 tarihinde de UNESCO’nun “İnsanlığın Somut Olmayan Kültürel Mirası Temsil Listesi”ne dahil olmuştur.

Kırkpınar Yağlı Güreşleri’nin ortaya çıkış efsanesine göre; 1357 yılında Öhan Gazî’nin Rumelî’yi ele geçirmek için düzensizledi seferleri sırasında oğlu Süleyman Paşa askerleri ile Edirne’yi geçici (Edirne’nin üçüncü fethi) ele geçirildikten sonra, Edirne civarında keşiş anısına okur. Onu birlik geti diyor ve girdi Yunanistan’ın İpsoraklısıda kalan Samonida mola verirler. 40 yağlı buldu gürüşe tutuşurlar. Safatlerce süren gürüşlerde, adanının Ali ile Selim olduğu rivayet edilen iki kardeşin bir türlü yenilemedikleri görülür. Daha sonra bir Hindreliz gününde, Edirne yakınındaki Akıncı çayırında aynı çit yeniden gürüşe tutuşurlar. Bütün bir gün gürüşmelerine rağmen yine yenilemeyen kardeş pehlivanlar, gece boyunca da mum ve fener ışığında mücadelelerini sürdürmeye devam ederler. Ancak sokulken kesilecek oldukları yerde can verirler.

Aktarıldığı onları aynı yerdeki bir hor isorçanın altına gömek oradan ayrılırlar. Yılar sonra ise aynı yere gittiklerinde iki pehlivanın mezarlarının bulunduğu yerde gür bir pınar görürler. Bundan sonra hak orada yatırların anısına o yörneye “KIRKPINAR” adını verir. 1357 yılında Mural bey ve üç beylerinin Edirne’ye dönüşü defa fethi etkilenen koca Mural Bey’in emri ile aynı yılın yazında kırk yağlı akıncıların anısına bir gürüş düzenlenmiştir. Bu düzenlenen gürüş, “Kırkpınar Güreşleri” adıyla tarihe geçmiştir. Bundan sonra her yıl Hindreliz günü Kırkpınar Güreşleri yapılmasına gelenek haline gelmiştir.

Bugün Yunanistan sınırları içinde kalan “Samona” köyünün merası içindeki alan asıl “Kırkpınar” çayırındır. Balkan Savazları ve Brinci Dünya Savaşları sonunda “Kırkpınar Yağlı Güreşleri” Edirne ile Mustafa Paşa yolu arasında “Wranbakk” denilen yerde düzenlenmiştir. Cumhuriyetin ilâdından sonra 1954 yılından itibaren gürüşler Edirne’nin Sarıyığı mevkisinde düzenlenmeye başlanmıştır. Cumhuriyetin ilk yıllarında Kırkpınar Ağaları’nın destanlığı ile düzenlenen gürüşler daha sonraki yıllarda ilköde yaşanan ekonomik sıkıntılardan dolayı Kırkpınar Ağalık görevine talip olamamışlardan dolayı döşemleri içinde Kızılay, Çocuk Eğitim Kurumu, Halkevi, Edirne Belediyesi ve T.C. Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü (İşbirliği ile) organizasyonu yürütmüştür.

1952 yılından itibaren “Kırkpınar Yağlı Güreşleri” T.C. Edirne Belediyesi’nin organizasyonu ile düzenlenmeye başlanmıştır. Başlangıçta “Kırkpınar Yağlı Güreşleri Panayırı” yağlı gün gün olarak gerçekleştirilen bu etkinlikler, 1965 yılından itibaren “Tarihî Kırkpınar Yağlı Güreşleri ve Kültür Etkinlikleri Haftası” adıyla yedi gün kutlanmaya başlanmıştır.

Kırkpınar’ı diğer gürüş etkinliklerinden ayıran, yüz yıllardır geleneksel gündümlünü koruyan iç içe geçmiş bir kültürel yapıda olmaıdır. Köklü bir kültürel gelenekleri gruplar ve topluluklar tarafından sürdürülmesi, Somut Olmayan Kültürel Mirası anlayışının yaygınlaşmasına bu açıdan katkıda bulunmuaktadır. Mayıs 2014 tarihinde kurulan “T.C. Edirne Belediye Başkanlığı Kırkpınar Yağlı Güreşleri Festivali Bilgi ve Dokümantasyon Merkezi” çatısı altında gerçekleştirilen çalışmalar ile Kırkpınar Yağlı Güreşleri ile ilgili toplanabilecek tüm yazılı, sözlü, görsel ve elektronik bilgiler bir yer tabanında toplanarak interaktif ortamdan tüm dünya ile paylaşmıştır. Yürütülen bu projeye her gün yeni bilgi ve bilgiler eklenerek çalışmalar sürdürülmektedir.

Bu yıl 654. gerçekleştirilen ve T.C. Edirne Belediyesi’nin önemli organizasyonlarından olan “Kırkpınar Yağlı Güreşleri Festivali” yeni yıl yabancısı turistlerin ilgi odağı olmaya devam etmektedir.

KIRKPINAR AĞALARI

- 1- Mural Şener-1950-1951-1952)
- 2- İbrahim Bıldıkcı (1953)
- 3- İhsar Yedimci (1954)
- 4- Mehmet Çarşaklıcan (1955)
- 5- Ahmet Mertler (1956)
- 6- Hüseyin Özkançık (1957)
- 7- Nurettin Marıyas (1958)
- 8- Ahmet Mertler (1959)
- 9- Salim Doğanmacı (1960)
- 10- Hilmi Atakan (1961)
- 11- Muhtilân Ağaoğlu (1962)
- 12- Ali Rıza Keleş (1963)
- 13- Hassan Vatan (1964)
- 14- Mehmet Hakkı Meriç (1965)
- 15- Gazanfer Biçe (1966-1967)

- 16- Süleyman Şahin (1968)
- 17- Muzaffer Biçe (1969) 1
- 18- Celal Gühan Eyiçoğlu (1970)
- 19- Doğan Gökçay (1971)
- 20- Hamit Kaplan (1972)
- 21- Sevilî Alan (1973)
- 22- Zükrî Karabulut (1974-1975-1976)
- 23- Fethi Alan (1977)
- 24- Sebahattin Telcan (1978)
- 25- Süleyman Özmençan (1979)
- 26- Cemal Pul (1980)
- 27- Mehmet İpe (1981)
- 28- Ali Aygü (1982-1983)
- 29- Mustafa Bilgin (1984-1985)
- 30- Halil Kızıoğlu (1986)

- 31- Hasbi Mertlioğlu (1987)
- 32- İbrahim Çayla (1988)
- 33- Kemal Özkan (1989)
- 34- Murat Köse (1990)
- 35- Alper Yazoğlu (1991-1992-1993)-Altın Kemer
- 36- Oğuzhan Bilgin (1994)
- 37- Hüseyin Şahin (1995-1996-1997)-Altın Kemer
- 38- Mustafa Şahin (1998) 1
- 39- Ayhan Sezer (1999)
- 40- Emin Doğansoy (2000)
- 41- Mural Saruhan (2001) 1
- 42- Mehmet Sait Yavuz (2002)
- 43- Necdet Çakar (2003)
- 44- Mustafa Altınhan (2004)
- 45- Adem Türüsüz (2005-2006-2007)-Altın Kemer

- 46- Mehmet Cevdi (2008)
- 47- Seyfettin Selim (2009-2010-2011-2012-2013)-Altın Kemer
- 48- Süleyman Moeek (2014)
- 49- Mehmet Selim (2015)

- 47- Seyfettin Selim (2009-2010-2011-2012-2013)-Altın Kemer

- 48- Süleyman Moeek (2014)

- 49- Mehmet Selim (2015)

- 1- Mural Şener-1950-1951-1952)

- 2- İbrahim Bıldıkcı (1953)

- 3- İhsar Yedimci (1954)

- 4- Mehmet Çarşaklıcan (1955)

- 5- Ahmet Mertler (1956)

- 6- Hüseyin Özkançık (1957)

- 7- Nurettin Marıyas (1958)

- 8- Ahmet Mertler (1959)

- 9- Salim Doğanmacı (1960)

- 10- Hilmi Atakan (1961)

- 11- Muhtilân Ağaoğlu (1962)

- 12- Ali Rıza Keleş (1963)

- 13- Hassan Vatan (1964)

- 14- Mehmet Hakkı Meriç (1965)

- 15- Gazanfer Biçe (1966-1967)

- 16- Süleyman Şahin (1968)

- 17- Muzaffer Biçe (1969) 1

- 18- Celal Gühan Eyiçoğlu (1970)

- 19- Doğan Gökçay (1971)

- 20- Hamit Kaplan (1972)

- 21- Sevilî Alan (1973)

- 22- Zükrî Karabulut (1974-1975-1976)

- 23- Fethi Alan (1977)

- 24- Sebahattin Telcan (1978)

- 25- Süleyman Özmençan (1979)

- 26- Cemal Pul (1980)

- 27- Mehmet İpe (1981)

- 28- Ali Aygü (1982-1983)

- 29- Mustafa Bilgin (1984-1985)

- 30- Halil Kızıoğlu (1986)

KIRKPINAR BAŞPEHLİVANLARI

- 1- Anvarî Benti Abdullah (1924)
- 2- Şeytanî Hısal Pehlivan (1925) 1
- 3- Edirne (Zaferanköy) Koca İsmail (1926)
- 4- Mesutî İsmet Güreşen (1927)
- 5- Anvarî Hüseyin Pehlivan Koca (1928)
- 6- Gaziullah Hüseyin Pehlivan (1929)
- 7- Barmaklı Koca Ali Koca (1930)
- 8- Edirne İsmet Pehlivan (Cihan Mehmet) (2001) 1
- 9- Koca Ali Koca (1932)
- 10- Hüseyin Akça (1933)
- 11- Müslim Pehlivan ile Tebeddüdü Hüseyin Akça (1934) 1
- 12- Hüseyin Akça (1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942)
- 13- Kuzumî İsmet (1943)
- 14- Süleyman Erta (1944)
- 15- Babasallı İsmet ile (1946)

- 16- Safergü Şerif Ünal (1946)
- 17- İsmet Cihâ Hıvânkulu Süleyman Erta (1947) 1
- 18- Babasallı Mustafa Yenci (1948)
- 19- Safergü Şerif Ünal (1949)
- 20- Süleyman Erta (1950)
- 21- İsmail Alan (1951)
- 22- Tarzan Mehmet (1952)
- 23- İsmail Alan (1953)
- 24- İsmet Kocaak (1954)
- 25- Kocaallı İsmail Alan (1955)
- 26- Hüseyin Kocaak (1956)
- 27- Hüseyin Koca (1957)
- 28- Adil Alan (1958)
- 29- İsmet Kocaak (1959-1960)
- 30- Mehmet Ali Yıldı (1962) 1

- 31- H.A.İ. Yağı ile Koca Ali (1962) 1
- 32- Saiti Kemer (1963)
- 33- H.A.İ. Yağı (1964)
- 34- Ali Çelti (1965)
- 35- Özalp Mustafa Bulut (1966-1967-1968)-Altın Kemer
- 36- Babasallı Nazım Ünal (1969)
- 37- Koca Ali ile Aydın Önal (1970) 1
- 38- Hüseyin Şahin (1971)
- 39- Mustafa Yıldız (1972)
- 40- Özalp Yılmaz (1973)
- 41- Koca Ali Çelti (1974)
- 42- Güreşler Komitesi başkanları İsmet edirneli (1975)
- 43- Aydın Demir (1976-1977-1978)-Altın Kemer
- 44- Saiti Koca (1979)
- 45- Mehmet Güçlü (1980)

- 46- Mustafa Yıldız (1980)
- 47- Hüseyin Çelti (1982-1983-1984)-Altın Kemer
- 48- Saiti Koca (1985)
- 49- İsmet Güçlü (1986)
- 50- Recep Ak (1987)
- 51- Recep Güçlü (1988)
- 52- Saiti Koca (1989)
- 53- Ahmet Taş (1990-1991-1992-1993)-Altın Kemer
- 54- Mehmet Sait Yavuz (1994)
- 55- Ahmet Taş (1995-1996-1997)-Altın Kemer
- 56- Cengiz Deyre (1994)
- 57- Ahmet Taş (1999)
- 58- Vedat Eğin (2000-2000)
- 59- İsmail Yılmaz (2002)
- 60- Kerem Simet (2003)

- 61- Recep Koca (2004)
- 62- Saiti Yılmaz (2005)
- 63- Osman Koca (2006)
- 64- Recep Koca (2007-2008)
- 65- Mehmet Yayıncı (2009-2009)
- 66- Ali Güllü (2010-2010)
- 67- İsmail Koca (2011)
- 68- Fethi Altın (2014)

¹ Yarımları yer almada ancak belgeleri ulaşılmamıştır.

² Başarım Kalmamıştır.

³ Yarımları bulunamamıştır, ancak belgeleri ulaşılmamıştır.

⁴ Yarımları bulunamamıştır, ancak belgeleri ulaşılmamıştır.

⁵ Halkın heyetinin kararına zıtlıkla devam eden yarımlardan gürüş baskınlığı için baskınlık gürüşleri sonuçlanmamıştır.

PEHLİVAN

Pehlivanlık olgusu, Türkler için önemli bir kültürel kimlik unsuru'dur. “Pehlivan” kelimesi Farsça bir kelime olup Burhanı Kaftâs’a görelik, cesur, zabit, valî, ir, vücutlu ve doğru sözlü kimseye de pehlivan denildiği yazılmaktadır.

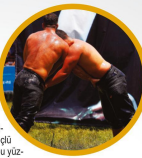
Osmanlı’nın ilk dönem edipleri pehlivan kelimesini Selmukî’de olduğu gibi savay kalkanların için de kullanmıştır. Genel olarak Türklerde pehlivanlık; güç, yüreklilik, mertlik, centilmenlik ve şüphe bir yapı gibi bir lakom özelliklerini genel adlar ve bu yüz den pehlivanlara toplum tarafından değer verilmiştir. Türklerde her isteyen pehlivan unvanını almazdı. Bunun için rakiplerini yemesinin yanında ustaların ve hakemlerin de oy birliği olması gerekmektedir. Bu bağlamda Kırkpınar’da yağlı gürüşlere katılan tüm gürüşçilere de “Pehlivan” denir. Pehlivanlar usta-çırak geleneği içinde yer alır.

Kırkpınar Yağlı Güreşlerinde boylarına göre dereceleri giren Pehlivanlara ödülleri verildiği gibi centilmen ve en iyi pıgrev atan pehlivanlara da ödül verilmektedir. Kırkpınar Yağlı Güreşleri’nde Başpehlivan seçilen Pehlivan “Türkiye Başpehlivan” olur ve altın kemerin bir yitlik sahili olur. Arka arkaya üç yıl “Başpehlivanlığı” kazanan Pehlivan, altın kemerin ömür boyu sahibidir.

KIRKPINAR AĞASI

Kırkpınar Güreşleri’nin en temel öğelerinden biri ağalık geleneğidir. Ağalık kurumsal bir kimlik gibi görülür. Ağalar da pehlivanlar gibi topluma örnek olması gereken ve geleneklere saygılı karakterlerdir. Ağa, kolayca ayırt edilebilmesi için geleneksel giysi giyer ve elinde büyükçe bir tepsi taşır. Eskî Kırkpınar geleneklerine göre ağa, kendisi için hazırlanan ağa çadırında oturur, misafirlerini ağırlar. Ağa çadırına gelen davetiler ağır hediye olarak canlı hayvan getirilirse canlı hayvanlar çadırın önüne bağlanır ve gürüş sonunda ağa tarafından boylarına göre pehlivanlara hediye edilirler. Canlı hayvan getirenler davetiler ile ağalığın oturdugu kuzu postunun altına, para, altın, gülmüş bulunduktadır. Ağa misafirlerini burada ağırlamaktadır. Kırkpınar ağalığı seçimi gürüşlerin son günü final gürüşlerine yakın bir zamanda Edirne Belediye Başkanlığı’ınca süslenmiş bir Koçun açık arttırıyaya çıkarılması ile başlar. Kırkpınar ağası olmak isteyenler açık arttırıyaya girerler. Açık arttırma sonrasında Koç’a en fazla saray ödeyen aday, gelecek senenin “Kırkpınar Ağası” seçilir. Geçmiş yıllarda ise yine gürüşlerin son günü süslenmiş bir kuzu, yörenin ekonomik durumu iyi, saygın ve dürüstlüğü ile önü kişisine verilir. Eğer kişi kuzuyu kabul ederse gelecek yılın ağası o olurdu. Edirne Belediye Meclisi’nin atması olduğu karar gereğince üç yıl üst üste Kırkpınar Ağalığı’nı üstlenen Kırkpınar Ağasına altın kemer takılmaktadır. Ayrıca bu süre içerisinde Edirne’ye kalıcı bir eser kazandıran Kırkpınar Ağası’nın heykeli Sarıyığı’nda belirlenen alana dikilmektedir.

KÜLTÜREL KİMLİKLERİ



CAZGIR

Gürüş terminolojisinde Cazgır, Güreşten iyi anlayan, oyunların sonuçlarını önceden tahmin edebilen, pehlivanların özelliklerini, yaptıkları oyunları, daha önce adıkları kışarların bilen ve dus okuma kabiliyetine sahip görüğü kimseye denir.

“Salavat”da denilen “Cazgır”, yağlı gürüşlerdeki tüm pehlivanları adları, şarları, gürüş oyunlarında hükümleri ile birlikte seyircilere uygun mersa ve dualarla tanıtan, izleyicileri coşturan, onları gürüşe davet eden ve gürüşleri başlatan kişidir. Salavat, Yağlı gürüşlerde cazgırın pehlivanları meydana salmadan söyledigi marzım-oğui ve kaz oğui sözleridir. Cazgırın bütün pehlivanları yakından tanınması, eşleştirme (her bir gürüşçünün rakibinin belirlenmesi) yaptığı sırasında dualarını okurken pehlivanların kuvvetli yönlerini söyleyerek rakibi uyarması, nasihat olması gerekir. Sesinin gür olması, dua kurallarına uygun marşlar düzmesi özelliklerinden başta gelenlerdir. Cazgır, meydana birliği sağlایmaya çalıır, pehlivanları ortak bir ruh etrafında tutmaya gayret eder. Konuşmaları, heyecan verici ve uyarıcı bir etki yapar. Cazgır, salavat denilen duaları mızıkâ bir biçimde seslendirenk pehlivanlar ve izleyiciler üzerinde coşturucu rol oynamaktadır. Cazgırık bir meslek olarak görülür ve müstaka usta - çırak ilişkisi ile cazgır olurur. Cazgırının da geleneksel giysileri vardır.



HAKEMLER

Kırkpınar’ın töresinde hakemleri, cazgırı ve diğer görevlileri ağanın seçmesi geleneği vardır. Ancak yaygın arka yakın bir zamandır gürüşlerin organizasyonu Edirne Belediyesi’nin yükümlülüğünde olduğundan bu seçim belediye görevlince yapılmıştır. Bugün Kırkpınar Güreşleri’nde kule ve meydan hakemleri görev almaktadır. Atamaları Türkiye Güreş Federasyonu’na yapılmaktadır.



KULE HAKEMLERİ



Yine törelerde kule hakemlerinin pehlivanları arasından seçilmesi usulü vardır. Başpehlivan olmamış gürüşçiler kule hakemleri arasında yer almazlar. Gelenek böyledir. Ne var ki son yıllarda seçimi belediyece yapılan kule hakemlerinin arasında Güreş Federasyonu’na da iki üye konmaktaydı. Bu üyeler de genellikle hafif siklet pehlivanı olmaktadır. Bölgecilik olmaması için hakem seçiminde bizz devrılmamak zorunluluğu vardır. Antalya, Sakarya, Samsun ve Denizli gibi Kırkpınar’a çok sayıda gürüş gönderen bölgelerden gürüşü bırakmış şöhretler, kule hakemliğine seçilmekteydi.

Günümüzde, Güreş Federasyonu’na hakem heyetleri belirlenmektedir. Manisa Akhisari Niyazi Güreşen ile Antalya İsmail Cefo uzun yıllar kule hakemliği yapmıştır.

CETVEL HAKEMLERİ

Pehlivanların eşleşmeleri, kura çekimleri görevlerini yürütürler.

MEYDAN HAKEMLERİ

Kırkpınar’da gürüş müsabakalarını yöneten hakemlere meydan hakemleri denir. Meydan hakemi, müsabecilerin adlarını gırmesinden sorumlu olduğu gibi, karışıklamın neticesini kule hakemlerine bildirmekle de görevlidir. Gelenekler açısından meydana görevli hakemler, sporcular tarafından da baştaadında gürüşme olanları arasında seçilir. O’na bağlı diğer hakemler de büyük orta, küçük orta ve deste pehlivanlarından olur. Meydanda görevli hakemler, gürüşleri kendi aralarında bölümler yönlendir. Meydan hakeminin görevlendiği bir neticeyi, davul zurna ekibi tespi edip yine üç ses çıkararak kule hakemlerine duyurabilir.

